

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, der var lige et par punkter. Et af dem var bl.a., at lønmodtagerne ikke havde ret til at gå på deltid. Så er spørgsmålet, som kommer til at henstå efter denne debat: Hvorfor pokker skal de så ikke have lov til og ret til at gå på deltid? Det får de jo ikke med det her forslag. De får ikke ret til at gå på deltid.

Arbejdsgiveren får ret til at diktere en lønmodtager, at vedkommende skal gå på deltid. Og hvis vedkommende ikke vil gå på deltid, har arbejdsgiveren retten til at fyre vedkommende, og så kan man måske få en kompensation for uretmæssig fyring. Det er det, der tilbagesår efter den her debat. Og det er det, jeg ikke forstår, at ministeren ikke kan forstå.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil så også godt undskylde over for hr. Lars Kramer Mikkelsen, at jeg ikke kan give lønmodtagerne en ret, at jeg ikke kan give alle arbejdsløse et job, at jeg ikke kan gøre sådan, at alle mennesker kan få lov at indrette deres liv, som de vil. Det ville jeg ønske jeg kunne.

Det, jeg kan gøre, er på dette område, nemlig hvor en lønmodtager og en arbejdsgiver kan blive enige om at imødekomme et ønske om deltid, at der skal det kunne lade sig gøre. Jeg ved, det er et lavt ambitionsniveau, men det er det, der ligger inden for mine muligheder i øjeblikket.

Kl. 21.45

Men der skal ikke herske tvivl om, at jeg utværligt vil arbejde for, at de arbejdsløse kan få arbejde, at fuldtidsbeskæftigede, der ønsker deltidsjob, kan komme på deltid, og at deltidsbeskæftigede, der ønsker fuldtidsjob, kan komme på fuld tid. Det skal jeg love.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Beskæftigelsesministeren beklager, at han ikke kan sikre lønmodtagerne en ret til at komme på deltid. Men hvorfor ikke? Hvad er egentlig grunden? Det er da ellers utrolig simpelt. Ministeren skal bare ved tredjebehandlingen stemme for det ændringsforslag, som vil ligge, som giver

lønmodtagerne en ret til at gå på deltid. Så enkelt er det. Hvad er problemet?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Problemet er, at det vil være et endnu større indgreb i de kollektive overenskomster.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemming

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. (Lønoplysninger).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 20/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 8/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu har vi brugt næsten 9 timer på at debattere forslaget om deltidsdirektivet, og ministeren har gentagne gange, ellers har ministerens ordførere fra partierne gentaget, at parterne ikke kunne klare den sag at skaffe deltid for 100 pct. på ar-

bejdsmarkedet. Derfor så man sig nødsaget til at foretage et lovindgreb.

Det er fuldstændig grotesk, når vi nu står her med en ligelønslov, at det er den modsatte situation. Den tidligere regering havde fået vedtaget et lovforslag, som netop kunne være med til at åbne op for, at det blev synligt, at der stadig væk er en kæmpe stor forskel på lønnen på arbejdsmarkedet mellem mænd og kvinder, selv om vi i 26 år har haft en ligelønslov.

Det er simpelt hen uanstændigt, at regeringen prøver at trænerne. Og hvad er begrundelsen? Hvad er argumentationen for at ville have den ændring igennem her, hvor man udsætter ikrafttrædelsesdatoen af den allerede vedtagne lov? Jo, det er, at parterne skal have endnu en chance.

I Socialdemokratiet synes vi, det er uanstændigt, og vi har under ingen omstændigheder tillid til, at den nuværende beskæftigelsesminister på den måde på noget tidspunkt vil komme i en situation, hvor han ønsker at vedtage den her lov.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis man vil tages seriøst, når man påstår, at man ønsker ligeløn på det danske arbejdsmarked, så skal man stemme imod det her forslag.

Lovforslaget går ud på at udskyde indførelsen af kønsopdelt lønstatistik. Og meningen med den kønsopdelte lønstatistik er, at arbejdsgiverne skal lave en opgørelse over, hvor meget kvinderne på arbejdsmarkedet eller på arbejdspladsen tjener, sammenlignet med hvor meget mændene på arbejdspladsen tjener. På den måde kan en arbejdsgiver blive opmærksom på en eventuel ulige løn.

Ministeren påstår så, at udarbejdelsen af kønsopdelte lønstatistikker vil være en tung administrativ byrde for arbejdsgiverne. Det vil jeg tillade mig at kalde en storm i et glas vand. Virksomhederne indsamler og indberetter allerede i dag alle relevante oplysninger til DA eller direkte til Danmarks Statistik.

Kl. 21.50

Medlemmer af DA indberetter faktisk mellem 50 og 100 enkeltposter om lønninger og pensioner, arbejdstimer, personaleudskiftning, rekruttering, offentlige refusioner m.v. Ligeledes er virksomheder uden for DA med over 10 ansatte forpligtet til at indberette tilsvarende oplysninger til Danmarks Statistik. Det vil altså sige, at det eneste, der skal til i den her forbindelse, er, at man går ind og deler oplysningerne op i mænd

på den ene side og kvinder på den anden side. Så let er det.

Endelig skal det med, at LetLøn, som primært er ment som et tilbud til de mindre virksomheder, umiddelbart kan bruges i forbindelse med udarbejdelsen af kønsopdelte lønstatistikker.

Det vil altså sige, at der er ingen administrative omkostninger forbundet med det her. Der er altså ikke noget problem overhovedet med, at arbejdsgiverne skulle kunne tilføje denne lille del til den statistik, de laver i forvejen – intet.

Ministeren bemærkede desuden, at indførelsen af krav om kønsopdelt lønstatistik efter regeringens opfattelse ikke er det mest hensigtsmæssige på nuværende tidspunkt, dette på trods af at kravet ikke er et udtryk for en pludselig indskydelse i ministeriet med henblik på at klarlægge hindringer for ligeløn, men er baseret på et årelangt udredningsarbejde. Det er altså ikke noget, man bare lige har hevet op af hatten for at komme med et eller andet forslag.

Derfor kunne jeg godt tænke mig, at ministeren senere svarer på, hvad det er så, der er hensigtsmæssigt. De faglige organisationer, ikke mindst dem, der organiserer mange underbetalte kvinder, har enstemmigt sagt, at de kønsopdelte lønstatistikker vil være et godt og nødvendigt redskab i kampen for faktisk at få ligeløn. Gør det slet ikke noget indtryk på ministeren?

Vi har haft 26 år, siden ligelønsloven blev vedtaget, til faktisk at indføre lige løn mellem mænd og kvinder. Det er ikke lykkedes. Den kønsopdelte lønstatistik vil formodentlig heller ikke afskaffe lønforskellene fra den ene dag til den anden, men den vil helt sikkert give os større viden om den. Den vil ganske givet være med til at sikre, at hver enkelt arbejdsgiver bliver opmærksom på lønforskellene på den enkelte arbejdsplads.

Regeringen har ikke noget bedre forslag til, hvordan vi kan komme målet om ligeløn nærmere. Det er ikke sådan, at de har et bedre forslag at sætte i stedet for det her. Derfor efterlader regeringen os også med et kæmpe stort spørgsmålstegn. Har regeringen et bud på, hvordan vi retter op på den skæve løn, som man holder skjult for os andre, eller er det sådan, at man faktisk bare vil lade området sejle, fordi regeringen godt ved, at det koster dens venner i erhvervslivet millioner af kroner, hvis de pludselig skal betale samme løn til kvinderne, som de betaler til mændene?

Jeg synes, vi mangler nogle svar fra ministeren.

Mette Frederiksen (S):

Med det her lovforslag tager regeringen endnu et afgørende skridt i sin ideologiske kamp mod ligestilling mellem kønnene i Danmark. Videncenter for Ligestilling er nedlagt. Der er sket en forlængelse af barselorloven, hvor fædrenes rettigheder er kraftigt forringede, hvor pasningsgarantien ikke er nævnt med ét ord, fordi regeringen og ikke mindst dets støtteparti, Dansk Folkeparti, faktisk ønsker kvinderne, mødrene hjem til kødgrøderne.

Den særlige pensionsopsparring er afskaffet, der er indført tvungen deltid, eller man er i hvert fald på vej til at gøre det, og så er der endelig indført penge til at passe børn i eget hjem. Og endelig vil regeringen nu droppe den fuldstændig og aldeles nødvendige indsats for ligestilling mellem mænd og kvinder i Danmark i en situation, hvor vi godt ved, at trods mere end 25 års lovgivning, trods utallige statistikker og undersøgelser, der viser, at selv om kvinder og mænd har den samme uddannelse og udfører nøjagtig det samme stykke arbejde, er der stadig væk markante lønforskelle mellem mænd og kvinder såvel i offentligt som i privat regi.

Det mener Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti er aldeles ligegyldigt. Man melder sig nu endnu en gang under fanerne, der ønsker at afskaffe den fuldstændig nødvendige ligestilling mellem kønnene. Derfor er der ikke andet at sige til det her lovforslag, end at det er endnu et i rækken af lovforslag, der vil forringe kvinders mulighed på arbejdsmarkedet, der vil forringe kvinders muligheder for deltagelse i samfundet i det hele taget.

Jeg synes, det er sølle, og jeg synes ikke mindst, at det er sølle, at regeringen ikke er kommet med et eneste konkret forslag, der kan gavne ligestillingen i Danmark. Man vil ikke engang komme med forslag i stedet for den aflysning, der er sket af kønsopdelt lønstatistik. Det er meget sølle.

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig? (*Ophold*). Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, kort bemærkning.

Kl. 21.55

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil blot konstatere, at ministeren ønsker fuldstændig at undlade at udtale sig til det her punkt. Det synes jeg er en understregning af net-

op det faktum, at regeringen er fløjtende ligeglad med at få indført ligestemning i det her land.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Forenkling af arbejdsgiveres betaling af ATP af sygedagpenge).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 8/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ole Vagn Christensen (S):**

Det lovforslag, vi står med her, karakteriserer meget godt, hvad det er for en regering, vi har fået, og man kan jo se, at man har ingen blusel overhovedet eller ansvar over for de svageste i samfundet.

Det lovforslag, som vi her har til anden behandling, er jo et lovforslag, hvor ministeren selv i sin indstilling har erklæret, at han tager penge fra de dårligst stillede pensionister i det her land, nemlig de lønmodtagere, som er ramt af sygdom, som er ramt af ulykker, og som i forvejen ikke får nogen høj pension.

Hvad gør man så med disse penge? Ja, disse penge overfører man til arbejdsgiverne, og så kalder man det regelforenkling. Det kan jo selvfølgelig lyde meget besnærende, når man er ar-